

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

A Fővárosi Villamosvasút vezérigazgatója válaszol az utasok panaszaira

Forrás:

Ezt. Hír.

Személy

" 458 "

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

458. jún. 1.

Felkerestük Csongrádi Istvánt, a Fővárosi Villamosvasút vezérigazgatóját és szóvá tettük az utazóközönség néhány sűrűn ismétlődő panaszát. Ilyen panasz például az, hogy egyes kalauzok szinte sértő hangon sürgetik gyorsabb felszállásra az utasokat. „Igyekezünk!” – pattog minduntalan. Idős asszonyokra is rászólnak: „Csak fiatalosan, mama!” stb.

— **Miért hajszolják a közönységet?** Megbüntetik talán a kalauzt, ha a kocsit nem tartja be a menetidőt?

Parancs helyett „szíveskedjenek”

— A villamosok menetrend szerint közlekednek — hangzott a válasz —, s ha nincs közlekedési akadály, a menetidőt be is tartjuk. Ha késés van, a kocsivezető jelenti annak okát és — senki nem harapja le a kalauz orrát... A menetidő egyébként olyan, hogy azt be lehet tartani. Az utasok sürgetésére szükség van, mert míg az autóbuszokra gyorsan felszállnak, a villamost lomhább járműnek tekintik, nem sietnek. Legfeljebb fellépnek a már induló kocsira, de a nagyobb kezdőbességgel induló autóbuszra senki sem mer felugrani. Persze az „igyekezünk” szó nem alkalmas a sürgetésre, parancsoló hangzása van. A kalauzoknak kiadott

utasítás példákat sorol fel, miképpen szólítsa a kalauz az utast és az „igyekezünk” szó ezek közt nem szerepel. Az utas megszólítása legyen általános, például „szíveskedjenek előbbre fáradni” és: „ne tessék leszállni, még nem vagyunk a megállóhelyen”. Az utasítás az, hogy az utazóközönységgel mindenkor előzékeny magatartást kell tanúsítani.

A vezérigazgató egy könyvet mutat, amely 152 pontban foglalva felsorolja a kalauzok kötelességeit. A 91. pont így szól: „Ha a kocsin már utasok vannak és a kalauz ezt követően száll fel a kocsira, akkor a közönységet tisztelegéssel és a napszaknak megfelelő jó reggelt, jó napot vagy jó estét köszöntéssel kell üdvözölnie.” A 92. pont még figyelemreméltóbb: „A kalauz munkája végzése közben mindig legyen tekintettel az utasok kényelmére és érdekeire. Jegykiadás közben ne tolakodjék, ne lökdösődjék. Lehetőleg ne nyújtassa a jegyet, vagy a pénzt úgy az utasnak, hogy ezzel más utasra hajolva annak kényelmetlenséget okozzon.”

A női kalauzok

— Az utasok részéről több a panasz a női, mint a férfikalauzokra, amiért az előbbieknél ingerlékenyebbek. Egyesek a kalauzi állást csak átmeneti elfoglaltságnak tekintik, emiatt kevesebb a felelősségérzetük,

az utasokkal nem megfelelően viselkednek, hiszen nem törődnek azzal, ha állásukat elvesztik. Általánosítani persze nem lehet, hiszen vannak nyolc, tiztizenöt éve dolgozó női kalauzaink és kocsivezetőink.

Megemlítettük, hogy sok kalauz, mikor a kocsit a megállóhoz közeledik a peron és kocsit belseje közti ajtóban áll, így adja a jegyet, és akadályozza a kocsit belsejéből való kijutást. A következő választ kaptuk:

— Kiadhatjuk oktatásunknak utasításban, hogy a kalauz ne álljon meg az ajtóban, hanem lépjen ki a perontérbe, de ha a kalauz ellép, helyét utas foglalja el, s az nehezíti meg a leszállást. Ezt alig lehet orvosolni. Kérjük az utasokat, lehetőleg menjenek a peronoktól a kocsik belsejébe. Vannak kétrészes csapóajtókkal ellátott kocsik, s nemegyszer fordul elő, hogy csak az egyik ajtót használhatják, mert a másikra utas támaszkodik. Ez helyte-

len. Mindkét ajtót szabadon kell hagyni.

Sűrűn tapasztalhatjuk, hogy a villamosok „konvoj”-ban járnak, vagyis egymás mögött közvetlenül több szerelvény. Ilyenkor az első kocsik zsúfoltan, a többiek esetleg üresen robognak el, s hosszú ideig nem jön azután villamos.

— Régi és komoly probléma ez — válaszolta a vezérigazgató. — Mi az egyenletes táv-

közök betartására tanítjuk a kocsivezetőket, hiszen az egyenetlen közlekedés okozza egyes kocsik túlzásfoltosságát, s az ilyeneken még a viteldíjat sem lehet behajtani. Sajnos, sok kocsivezető nem tartja be a kocsitávoiságot. Azok a kocsivezetők, akik arra törekednek, hogy beérjék az előttük levő kocsit, s azzal lehetőleg egyszerre fussanak be a végállomásra, arra számítanak, hogy ott több időt tölthetnek. Ez nem szolgálja a jobb, gyorsabb közlekedést. Ezt egyébként az sem szolgálja, ha a kettős megállóknál, főleg az első kocsikra igyekszik mindenki fellépni. Emiatt ez túlzásfolttá válik, a fel- és leszállás lassúbbá, s a mögötte levő szerelvény is lassabban haladhat.

Tilos a szennyező ruha

A villamosutasok másik panasza: sokszor szennyes, olajos, festékes ruhájú utasok szállnak a kocsikra, s bepiszkítják az ott utazók ruháját.

— Szennyező ruhájú utasokat — a szabályok értelmében — nem szabad szállítani a villamosokon. Államunk a fizikai munkásokat fokozott megbecsülésben részesíti, helytelen azonban, ha valaki igényt tart arra, hogy ne szóljanak piszkos ruhája miatt. A kalauzok pedig rendszerint nem mernek szólni és nem merik leszállítani a kocsiról a szennyező ruhájú utast. Holott a tiszta ru-

hában levő utas is dolgozó, aki eivárhatja, hogy ruháját ne szennyezzék be.

Végül az utasszámlálásról is beszélt Csongrádi vezérigazgató. Az utasszámlálás alapján minden vonalon újból megállapítják az utazási igényeket. Az esti órákban a lehetőség határain belül sűrítik a közlekedést.

Pakots György